

fammen med andre Medlemmer udarbejder noget, der er bedre end deres Forslag, have de ærede Medlemmer sandelig ikke Lov til at sige, at det gør jeg for at fordærve deres Forslag; nej, det er for at faa det bedst mulige ud af den Sag, og i Stedet for at klage, skulde de ærede Medlemmer, naar de erkende, at det er et Overbud og noget, der er bedre end deres, opgive deres daarlige Bårer og gaa over til bore. — Jeg vil slutte med at sige, at de ærede Medlemmer kunne spare sig alle Spåadomme om den Glæde, de fattige ville føle, naar de se deres Lovforslag. Jeg paastaar, at hvis det nogen Sinde bliver til Lov, bliver den Glæde kun smaal; den skal ærede Medlemmer ikke gøre sig nogen overdrevne Forventninger om. Det vil komme til at foreligge for Befolkningen saaledes, at de paa en Gang have denne § 64 med Fattighjælpen uden nogen som helst Ret, ganske overladt til vedkommende Kommunalbestyrelses eget Skøn, i den ene Haand, og saa ville de have denne Alderdomsforsørgelse, som jeg og det ærede Medlem fra Rolding (Verg) have foreslået, i den anden. Naar saa Befolkningen har Balget derimellem, tror jeg, at den uden nogen som helst Vanskelighed vil vide, hvilket af de to Forslag der snarest egner sig til Tak. Jeg tror ikke, det vil blive det, som de Herrer have foreslået, og det tror jeg ikke, det vil blive, selv om ærede Medlemmer tale nok saa meget om deres alvorlige Arbejde og tillade sig at sige om os, at det, vi gøre, er Løjer. For den Slags Argumenter vil i Virkeligheden ikke veje. Det er ikke nok at staa og sige: Alvor! Alvor! Alvor! thi dersom det, man gør, Indholdet af det, man laver, er Løjer og Sængmaal, saa komme Folk nok ud over Ordernes Alvor, og saa faa de nok Oje for det, som er Sagens og Indholdets Alvor, og da bliver det ikke de ærede Medlemmer, der faa Alvoren paa deres Side ved det Forslag, de her have lavet. Thi det er — ja jeg vil ikke sige, hvad det er, for det vilde ikke være parlamentarisk, men saa meget tør jeg maaste sige, at det ikke er andet end Vind.

Indenrigsministeren (Jungerslev):

Det ærede Medlem forudsatte, at det Tilfælde kunde indtræffe, at dette Lovforslag var gennemført og ophøjet til Lov — jeg forstod det i det mindste saaledes — og saa skulde Befolkningen til at dømme om dets Virkning, og saa vilde Befolkningen staa med det i den ene Haand og i den anden Haand med det ærede Medlems Forslag. Men man maa ikke glemme, at hvis det Tilfælde forelaa, vilde dette Forslag repræ-

sentere Juleen i Haanden, men det ærede Medlems Forslag Juleen paa Taget. Det ene vilde i saa Tilfælde være et gennemført Forslag, det andet vilde være noget, man kunde se efter og haabe at faa en Gang; om man saa, naar man fik det, var tilfreds med det, som det var gennemført, er et helt andet Spørgsmaal. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at hvis det lykkes her at faa noget, man for øvrigt kunde slutte sig til fra alle Sider, vilde der ogsaa komme noget godt ud af det. Jeg har gjort denne Bemærkning, fordi den lige kunde slutte sig til det ærede Medlems Slutningsbemærkning.

Jeg stylder for Resten nærmest at henvende mig til den ærede Ordfører (C. Ravn) for at prøve, om man ikke derigennem kunde se at komme til lidt Præcisering af Stillingen, hvilket maaste ogsaa kunde bidrage til at klare det, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, rigtig nævnte, at man maatte rette sin Opmærksomhed paa i forskellige Retninger. Der foreligger her til Forhandling § 64 i Regeringsforslaget, et Forslag, som ikke har fundet de ærede Medlemmers Tilslutning, hverken Mindretallets eller Flertallets, alle have haft noget at ændre ved det, og det maa man altsaa se paa for sig. Nu siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup) blandt andet: Ja, Ministeren forudsætter, at han ikke behøver mere, at der ikke kommer ret mange ind under den Bestemmelse, der findes i hans § 64, derfor forlanger han ingen Penge, fordi han antager, at det ikke vil være nogen væsentlig Forsøgelse af Kommunernes Udgifter, og det har det ærede Medlem ganske Ret i. Nu kommer Flertallet og stiller et Ændringsforslag dertil, et Ændringsforslag, om hvilket jeg har sagt, at jeg ingenlunde kan slutte mig til det, og det er jo heller ikke ventet og forlangt, det har jeg haft Lejlighed til at sige, inden Forslaget kom her ind i Salen. Nu siger den ærede Ordfører: Det forlange vi heller ikke Bæstet paa nu; det, vi spørge om, er, om dette Forslag kan bære Grundlag for en fremtidig Forhandling, og dertil siger jeg: Ja. Nu vil det ærede Medlem der ikke kan forstaa dette Standpunkt, jo se, at Flertallet tillige stiller Forslag om at faa nogle Pengemidler til Raadighed, blandt andet ogsaa af Statskassen. Jeg siger dertil: Det er noget, vi kunne tale om, men jeg maa først se paa den nærmere Formulering, jeg maa først vide, hvad der virkelig forlanges i Realiteten, hvilke Bestemmelser man vil sætte ind eller medtage i sit Forslag, hvilke Garantier Forslaget byder for, hvem det kommer med, og hvem der skal udelukkes.